U Hrvatskoj, ipak, svi ne spavaju

Autor Guste Santini
Nedjelja, 11 Kolovoz 2002 09:19

Jučer, 10. kolovoza 2002. godine, pružila mi se je prilika da prisustvujem utakmici 1. HNL 2002/03 između domaćina KAMEN-INGRADA i gosta ZADRA. Sama utakmica je prošla u «povišenoj temperaturi», završila neodlučno i do isključenja domaćeg igrača imala je smisao i sadržaj. Sudac je odlučio. Tako je to u Hrvatskoj. Sport nije imun od sociijalnih boleština. Ipak lijepo vrijeme i ugodno društvo učinili su subotnje popodne vrlo ugodnim.

Pravi razlog zašto ovo pišem je rezultat koji je na poslovnom planu učinio Kamen – Ingrad. Odista Velika nije neki grad. To je mjesto koje ima tek nešto manje od četiri tisuće stanovnika. Ipak to mjesto, koje je svega dvanaest kilometara od Požege, ima visoku stopu zaposlenih. Što više zaposlenici dolaze iz regionalnog centra na rad u Kamen – Ingrad. Dogodila se inverzija umjesto da veće mjesto privlači radnu snagu iz manjih mjesta; u Velikoj se događa obrnuto. E, upravo ta Velika ima prvoligaša sa najljepšim stadionom kojeg je autor ovih redaka vidio sa kapacitetom od desetak tisuća gledalaca i noćnom rasvjetom. Upravo se grade toplice na izvorima termalne vode. U planu je izgradnja hotela. I dalje, pristupa se valorizaciji prirodnih resursa. Voda, koje ima u obilju, također postaje projekt od koje će građani Velike, uključivši okolicu, sutra živjeti. I to nije sve. Snažno se podupire razvoj agrara kako u primarnoj proizvodnji tako i na prerađivačkim kapacitetima. Iako mala lokalna Požeška banka nikad nije napustila aktivno poduprianje osnovnog slavonskog resursa. Ovim se nabrajaje ne završava već prekida.

Kako su korisnici ovih stranica naši građani iz četrdesetak zemalja to ovaj tekst prvrenstveno upućujem njima. Naime, «slučaj» Kamen – Ingrad interesantan je zbog toga jer malo mjesto sa vizijom može učiniti veliki rezultat. Prema tome, vizija i znanje je privi i temeljni resurs. Pored toga, što je vidkljivo na svakom koraku, građani Velike strastveno vole svoje mjesto i svatko primjereno, sukladno svojim mogućnostima, doprinosi njegovom razvoju. Ipak prva violina je mr. sc. Vlado Zec, mladi čovjek, koji svojom ljubavlju prema svom kraju i svojim odista kreativnim sposobnostima. Podsjetio bi na velikog mislioca Plehanova koji je jednom kazao: «Puno nula ima smisla kada im na čelo dođe jedinka».

Da ne duljim, želim ukazati kako je malo mjesto, u uvjetima ratnog vihora, u inferiornim uvjetima po niz kriterija, svojom koncepcijom, strategijom, taktikom i operativnom politikom učinilo rezultat kojem se možete diviti ali ga morate poštivati. Hrvatska bi mogla, umjesto velikih rječi, mnogo naučiti iz slučaja Kamen – Ingrada. Ne treba zaboraviti da mu se je kapacitet umnogostručio. Da je od 250 zaposlenih na kraju prethodnog sustava povećao broj zaposelnih za nekoliko puta. Sve se je multipliciralo i Velika je, danas, na diku njezinim građanima. Ipak, mislim da je Kamen Ingrad mnogo više od lokalnog projekta. Preporuka Vladi, koja stalno ističe svoju odlučnost da pokrene razvoj, pozovite gospodina Zeca ili još bolje otiđite, vidite i pitajte što hrvatska Vlada gospodine Zec može učiniti za Kamen – Ingrad kako bi dosadašnji rezultati bili još bolji?

Ostajte mi srdačno do nekog drugog poziva i puta te neke druge lijepe priče od koje imaju svi koristi.